Karolína - Šťáhlavský, Jindřich

Já každé ráno vítám stejně nový den,
nový den, slunce tvář,
má Karolína kávu uvaří,
její úsměv ráno prozáří.

A jestli někdy prší, co má být,
proč měl bych vstát a začít klít,
ať svítí slunce nebo padá déšť,
my dva se tím nedáme splést...

Den je hráčem toulavým,
ze slzí a šprýmů divný syn,
z toho nás však s Karolínou hlava nebolí,
vždyť každý den je pro nás medový.

Ale máte pravdu někdy přijde čas,
kdy mě po ránu taky bere ďas,
jenže hned si řeknu hochu sbal si krám,
ať nezkazíš den s Karolínou sám.

Den je hráčem toulavým,
ze slzí a šprýmů divný syn,
z toho nás však s Karolínou hlava nebolí,
vždyť každý den je pro nás...
Den je hráčem toulavým,
ze slzí a šprýmů divný syn,
z toho nás však s Karolínou hlava nebolí,
vždyť každý den je pro nás medový.